

I Statens Troféksamling finns ett fåtal entungade ryttarfanor, kallade penon. Tre är från östeuropa, varav en polsk, för staden ^(28:73a) Łwów, en rysk och en ukrainsk. De två senare är huvudfanor eller livfanor. Den ryska kallas tsarfana och är utförd omkr. 1650. Den ukrainska är från 1690-talet. På dessa tre fanor utgår tungan från nederkant.

Fyra är västeuropeiska, närmare bestämt kejserliga och från tiden omkr. 1630. De förmodas vara gardesfanor för Wallensteins, resp. Collaltos livgarden kroater. Här utgår tungan från en punkt ungefär mitt på dukens flygsidekant.

Under denna tid är den entungade typen i västeuropa ovanlig och ålderdomlig. I östeuropa under 1600- och 1700-talen, där fanutvecklingen i vissa avseenden släpar efter c. 100 år, är den dock mindre sällsynt.

Den återgår på det ~~entungade~~ medeltida entungade baneret, penon, som förekommer från 1300-talets mitt och in i nya tiden. Påtagligt är hur äldre, i övrigt inaktuella fantyper överlever i fanor, som betecknar höghet, värdighet eller rang. Så är formen på de ^{fyra} svenska riksbanererna under 1600-talet en upprepning av kejsar Karl V:s "grand etandart" från 1500-talets mitt. De ovan nämnda gardesfanorna återgår till formen närmast på Karl V:s baner eller penon.